Фармерске Слово.

FARMERSKE SLOVO--The FARMERS WORD

ОРҐАН ЮНІЙНИХ ФАРМЕРІВ

РІК I. ЕДМОНТОН, ЧЕТВЕР, 10. МАРТА, 1921. ЧИСЛО 2.

ДЕНЬ ПОРАХУНКУ НАДХОДИТЬ

В виборчім окрузі в Пітерборо, Онтеріі, відбулись недавно доповняючі вибори де правительство Міана сподівало, ся що потрафить том вибрати свого сторонника.

На сю ціль їхали ся самі „грубі правительственні канони", міністри і наганячі, які промовляли на кождім мітінгу, а по деяких місцях скликували і по два мітінги денно та говорили до виборців вихвалюючись, які то \[illegible\] для Канади таразди позаводили. Словом, домініяльне правительство видало купу гроший на те, аби доповняючі вибори у сім онтерійськім окрузі виграти, але перерахувались.

Хотяй більшість голосуючих була в міст, і хотяй всі містові виборці перед тим все голосували консервативно, то тим разом майже три чверти міських голосів упало на ліберального кандидата, а одна четверта поділила ся на двох консервативних кандидатів і одного робітничого. Зате сельські голоси, отже фармерські, пішли майже солідарно за фармерським кандидатом. І хотяй фармерський кандидат не вийшов, бо округ Пітерборо є більше міський як сельський то однако для фармерства є добрий знак, що фармер вже більше не вірить ні одній ні другій старій партіі, лише хоче мати свою чисто фармерську політичну партію.

Після справедливости, то міста повинні бути відділені окремо і окремо вибирати своіх заступників, а фармерські округи окремо. Тимчасом старі політичні партійні махери порозмірювали виборчі округи навмисне так мішано—часть фармерів до міста—аби скорше перевести вибір своіх поплечників.

Місто жиє з фармерів і воно скорше піпре якого адвоката, фабриканта, купця чи иньшого бізнесмена ніж фармера. Тому у мішаних виборчих округах фармері мусять бути так сильно зорганізовані, аби ані оден голос не пішов на марне—значить, аби кожда до голосу управнена одиниця віддала свій голос на фармерського кандидата—а не на иньшого.

З висліду доповняючих виборів у Петерборо, юнійне правительство премієра Міена побачило ясно, як на долоні, що нарід стратив до него довіре, бо воно для працюючих мас абсолютно нічого доброго не зробило. \[illegible\] так богато довгів, що сам процент від тих довгів виносить річно 447 міліонів долярів. Замість подбати за розвій рільництва, за спроваджене добрих еміґрантів, які уміють і хотять замінювати пустарі в урожайну землю, воно будовало бараки військові, побільшало поліцію, попирало богачів заводячи для них спеціяльні привілеі і дивлячись кріэь пальці, як они край рабують і виэискують.

Юнійне правительство вдоволяло всі бажаня банкирів, фабрикантів, купців, а занедбувало найважнійший промисл—рільництво. Замість вглянути в дорожнечу на фабричні товари, а в таність фармерських продуктів, воно умивало руки як Пилат, від відвічальности, а передавало всьо в руки ріжних комісій. Ті комісіі, засідали місяцями і нібито щось робили, переслухували сьвідків, знатоків, збирали інформаціі, а конець був такий, що вмісто полекші всьо оставало по давному, а край мусів платити пенсіі і кошта таких комісій! І се зветься народний уряд?

Тому тепер і ґазети пишуть і в парляменті говорить ся про те, що п. Міан мусить розписати незадовго нові вибори. Отже день порахунку наступає. Фармері організуйтесь і приготовляйтесь до заплати!

Заява

Дня 3. марта прийшло до порозуміня, аби завязати Тимчасовий Видавничий Комітет для Видаваня Фармерського Слова. Позаяк день і погода були не відповідні, не всі комітетові явились, однак присутні рішились назначити менаджера, редактора і головного друкара.

Крім сего Т.В.К., ухвалив, абн слідуючих секретарів від Ю.Ф.А., відділів назначити організаторами взглядно колекторами, як також, аби віднеслись до всіх передовіших одиниць, яких імена подані ту також, щоби они причинились до поширеня Фармерського Слова.

Справа іменно має ся так: У Едмонтоні є дві друкарні, які фармері моглиби купити, але жадна з них не надаєсь до фармерських потреб. Одинове, що вістаєсь до зробленя, є се, аби отворити пресовий фонд, збирати гроші і як буде около пять тисяч долярів, замовити нову машинерію—таку, аби можна на ній друкувати всьо, що фармерам буде потрібно. Знов так довго потреба рентувати машинерію у чужих.

У чужих, то все є комірне! Лише в себе дома, у свій власній друкарні може Ф. С. виходити поукою, зі вказівками і т.д.

Отже отсі сегретарі є назначені колекторами: Д. М. Яремкевич, Ґрац; В. Макогін, Прімуля; І Ґерилюк, Мирнам; І. Марушечка, Коперік; Мир. Черняк, Піно; Дж. Міхалчан, Воян; Алф. Щербак, Кілям; Я. Сікорський, Іннісфрі; Д. Шиціяк, Ворвік; Вас. Пилипюк, Мусідора; Андрій Лопушинський, Лішор; Ник. Храпко, Ленук; В. Марцінковські, Брюс; Вас. Фрунчак, Андрю; М. Чорногуз, Дижарле, Д. Стефюк, Шандро; Петро Вілецький, Моган; С. Маэрман, Анґель Лейк; Ів. О. Най, Мондер.

Дальше запрошає ся пп. В. Федуна, Краків; Д. Сорохана, Завалэ; П. Тимчука, Борщів; Стефана Кархуга, Копернік; Гр. Топольницкого, Даймстон Лейк; Вас. Гуцуляк Васель; Голько, Стрий; Вовк, Калоп; Ясенчук, Редвей Сентр; Будицький, \[illegible\], І. Кіряк, Келвенд; \[illegible\], Еґрімонт; Косюр, Лішор і всіх иньших прихильників, яких імен не пригадуємо собі, аби заняли ся поширенем своеі фармерськоі ґазети. Посеред наших людий є 47 відділів Ю.Ф.А., і в них є понад три тисячі членів. Хай кождий член дасть \[illegible\], то \[illegible\] свою власну фармерську \[illegible\] Вам буде потребувати просити ся до чужих тай опізняти ґазети. Отсе друге число булоби було скорше видане, якби так своя друкарня. Видне ґазети не коштує так богато як має ся свою друкарню, але як ся машинерію рентує, то \[illegible\] дуже богато. Тому посилайте не лише два доляри не передплату, але і кілька долярів на пресовий фонд! Давались вже на всіх і на вся, але користи Вам з того ніякоі не було. Дайте тепер на себе, на свою власну ґазету. Покажіть, що розумієте, що то значить, мати свою власну фармерську ґазету.

За Тимчасовий Вид. Комітет

ПРОКІП МАГЕРА, Голова

Федора,-Альта.

ПОКЛИН!

Фармері! Сьвіт ворушить ся! Ніхто не не годен сказати, що завтра станесь. Марево новоі сьвітовоі війни висить над нами. Капіталісти хотять захланути сьвіт. Они є зорганізовані, і хоч іх є дуже мало, они рядять масами хліборобів, бо хлібороби ще не всі зорганізовані. В самій Альберті є ще 25 тисяч, які не належать до фармерськоі юніі. Наших фармерів є

Докінчене на ст. 2-гій.

сюда около шістнайцять тисяч; з них заледво 3 тисячі належить до Ю.Ф.А., а решта чекають Божого змилуваня. Отже на 25 тисяч припадає майже половина наших, а половина иньших народностей. Єсли ми сего року програємо борбу, то се буде вина тих неналежачих до юнії!

Як військо,, то військо—то кождий жовнір і всі атакують разом, а ми як? Три тисячі жовнірів юнійних, а 13 тисяч боягузів?! Чи мають наші співжителі показувати на нас пальцями? Не допустіть до сего! Всі до юнії! Сейчас в члени! Сейчас газету! Разом бодай здобудемо яку таку правду. Одинцем погинемо всі в шпонах визискувачів!!!

Отже всі за одного, оден за всіх!
Спільно поборем силу ворожу.
Спільна праця дасть нам успіх,
Разом здобудем Правдоньку
Божу!

Земські богацтва всім однаково
Божая Правда опреділила...
Тож „Одна Юнія" се наше слово;
В організації є Наша Сила!

О, борба страшна, завзята буде
—Противник розум і [illegible]
В організацію вступайте Люди!
„Одна Велика" нехай лунеє
Через кольонії від краю до краю,
„Юнія Фармерська" нехай витає!!!

МОБІЛІЗАЦІЯ НАШИХ СИЛ

Кричати на непорядки, на визиск, на кривду, потрафить кождий. Але самим криком ніхто нічого не зробив і не зробить. Нам треба брати ся за діло, бо діло майстра хвалить.

По перечитаню сего , хай двох, трох чи пятьох розумніщих, цікавіщих, сміліщих і охочих людий переговорять між собою справу, чи потреба їх в їх околиці організації чи ні. Коли покаже ся що потреба (а сего хиба сліпий не бачить), тоді сі люди повинні скликати до своєї школи Мітінґ в справі фармерської організації. Сі люди становлять тимчасовий комітет. Радимо не скликувати великих мітінґів, бо такі тяжко переводити, лише малий мітінґ, але у кождім шкільнім окрузі.

Від школи до школи, є лише 6 до 8 миль, і тоді легче всіх фармерів до школи скликати. Котра околиця бажала би собі мати бесідника від нас, просимо нам про се сейчас написати. Однак, бесідник не буде міг обіхати всіх шкіл нараз, лише одна по другій, тимчасом тут вже треба організуватись. Тому скликуйте перший мінтінґ самі, а на другий, то може приїхати організатор від „Фармерського Слова".

Фармерське Слово подасть день і подробиці таких організаторських мітінґів.

Як є 6 людий охочих до заложеня фармерської юнії—відділу, Ю.Ф.А., так вже можна скликати мітінґ.

На мітінґу вибирає ся голову, (предсідателя), заступника, секретара і касієра. Крім того 5 директорів, які мають диреґувати (управляти) розширенєм ся відділу. Від предсідателя і секретара залежить успіх, тому на сі позиції треба вибирати найлучших людий, які є в окрузі.

Як організувати і провадити відділ, Ю.Ф.А., сказано по части на другім місци сеї газети.

Головна річ, аби кождий уміючий читати член заплатив на Фармерське Слово $2.00, бо з него буде він учити ся, як помагати організації і як бути для братів-членів поміточним і услужним. Два доляри се прямо не гроші і через них ніхто не з'убожіє, а розуму за них богато може научити ся.

Зібранем передплати на свій орган „Ф. С"., має ся занати Заряд відділу—головно секретар, а всі прочі члени і урядники будуть помагати.

Особисті справи—сварки і ріжниці сусідські—забудьте добрі люди, хоч на хвилю, хоч на час мітінґу. Нас визискують ріжні барони збіжеві і хитрі посередники, чи ще і ми між собою маємо ся жерти як дич?

Розуміє ся, кождий чоловік є нервовий, нарваний, роздратований і злісний та гнівний, бо теперішна система така, що ніхто спокійно кавалка хліба зісти не годен, лише хтось другий йому перешкаджає, але треба уміти запанувати над собою і як сусід нерозумний та докучає Вам, будьте Ви розумніщі. Як вже є у Вас охота таки доконче свою злість вилляти, то сваріть ся перед мітінґом або по мітінґу, але підчас мітінґу будьте людьми, бо ходить о те, аби ся зорґанізувати до борьби проти можних визискувачів. Порозумійте се конче!

Отже, занім весна надійде, коло кождої школи повинен бути завязаний відділ Ю.Ф.А., і кождий член читачем органу юнійних фармерів, „Ф.С". Хто не уміє читати, хай зложить кілька долярів на Пресовий Фонд.

Рушайте ся, не спіть, бо вибори от, от! А ми, се є фармері робітники, працюючий народ отже,, маємо сі вибори здобути! Тепер або ніколи!

(Буде дальше).

НА ДЕННЕ СЬВІТЛО

Хто не пригадує собі, як минувшої осени скуповували купці бараболі по міточках вздовж Сієнара і Ґрендтронка по 40 центів бушель?

В тім часі—пише фармер Дж. Е. Бутс, з околиці Саскатуну—продавали ся бараболі в Реджайні по$1.-75 до $2.00 бушель. Фрейт з Едмонтону до Реджайни за перевіз 1. бушля коштує 27 цт. З другими коштами, які купець на бараболях міг мати, кошта за бушель могли бути 90 цт., Єсли бараболі платили ся по 40 цт., а 100 центів, коли фармер дістав за ушель 50 ц., купець в Реджайні продавав їх від $1.75 до $2.00!?

Споживці барабол у Реджайні платили отже два рази більше як дістав фармер в Альберті, значить; купець-посередник заробив, а фармер-продуцент і споживець-консумент втратили! Чому оно таке? Яка на те рада? Мує подумати добре.

Причина такого висиску є наша власна фармерська недбалість! Наш бізнес є не лише плекати бараболі, але і зорганізувати продаж барабол!

Отже слухайте! Ту є випробуваний спосіб. Коло кождої школи зорганізувати відділ Ю.Ф.А. Сей відділ організує зі своїх членів т. з. „Коопererейтів Трейдінґ Асосіейшен" (кооперативне стоваришене торговельне). Кождий член з'обовязує ся писемно достарчувати бараболі до товариства. Кождий складає $10.00 на кошта побудованя пивниці на бараболі в якімсь осередку (пр. в Едмонтоні). Така пивниця мусить бути так уладжена як холодівня (колд сторедж), аби можна довший час переховувати в ній бараболі і лише доперва тоді продавати, як пора і ціна добра.

До продажи барабол треба заанґажувати експерта, дати му добру плату і тоді він безпечно заробить на себе і на членів. Такий експерт слідить за запотребованєм і він раз-два знає, що в Реджайні чи Вініпеґу є місце на бараболі тай сейчас їх туда висилає і продає за таку ціну, яка тоді панує. Значить, на одній ґарі барабол може такий експерт заощадити около тисячу долярів.

Нинька, через нашу несьвідомість ми подібної організації не маємо і тому продаємо бараболі по 40ц. Таке саме з яйцями, з набілом і т.д.

Ми не тому стоїмо зле, що нема що року добрих збірків, але тому, що не маємо організації до продажи.

Ми засіли на дорих землях, де і збіже і сіно і городнина і живий товар веде ся. Природа чи сліпе щастє обдарило нас доброю землею, лише ми самі мусимо більше думати і організуватись до борби з визиском через закладанє кооперативних спілок.

Рух сей істнує у Зл. Державах вже від 10 літ сильно, отже не зіставаймо і ми позаду. Ми і так під деяким взглядом дуже є позаду, отже кому добро фармерства є на души, пишіть до „Ф. С.", і піддайте свою гадку. Оно всьо можливе, але конечно вперед добре порозуміти, чого ми маємо хотіти і як до сего стриміти.

ПОТРЕБУЄТЕ
Доброго Адвоката?
Зголосіть ся до фірми
BYERS & HEFFERNAN
602 McLeod Bldg.
Edmonton, Alta.
З нами разом працює студент прав М. ЛУЧКОВИЧ, отже розговоритесь в рідній мові.

Купуйте у Зварича і Порайка на Веґревіль!

Хочете гарного убраня
На фармах модерних кравців нема, а готові тандитні убраня в закуплені давнійше за високу ціну. МИ КУПУЄМО катерії найновійших десенів тепер, а тепер матерії є таньши так, що Сут зроблений для Вас до міри, виконаний старанно і після найновійшої моди, буде Вас коштувати таньше. Прийдьте при нагоді до Едмонтону і зголосіть ся до:
THE EXPERT TAILORS
(Gibbons Block)
9606 Jasper Avenue, Edmonton, Alta.
Хто приїде з сим оголошенєм а тікет його буде коштувати не більше як $5.00, звернемо йому пів тікету. Отже витніть се оголошенє і скористайте з нагоди.
Д. ПРОНЮК, Властитель.

ФАРМЕРСЬКІ ГАРАЗДИ

Цікаве:

Їхав фармер Софроній
на своїм перчероні
Та десь рогатий біс
кота в корчі надніс.
Ну, кіт, звичайно кіт:
з корчів та гоц на пліт.
Наполохав ся кінь,
пороздирав ремінь,
Мов скажений побіг
лиш розбрязґував сніг.
Щож би тепер робити,
щоби коня зловити?
Хто раду знає лише,
нехай до нас напише.

Ще цікавійше

Їхав фармер Якимко
Своїм фордом по темко
І задумавсь сердега,
Що гроша нема в него
—А ту рату і ноту
Мує платити в суботу—
Мой! Як грямне о камінь.
—Але то ще не амінь.
Форд в діч а він з форда мах!
—Хоч без крил та так як птах—
Чолом в тверду вербу жує!
Ґуля така як гарбуз.
Кров тече, він не чув,
Глядить чи „шпарк рунує".
Щож би Ви так, куме мій,
В його місци робили?
Ви-б зірвались як не свій
И Вашу „стару" набили.

Коли хочете аби Вас добре обслужили, купуйте в Зварича і Порайка в Веґревіль.

НАЙБІЛЬША І НАЙСТАРША В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ—
українська книгарня
Українська Книгарня в Едмонтоні отворила Філію в Мондер, де ВП. Мондерці і дооклишні фармері мають нагоду зайти побачити і купити гарних книжок, яких в нас всегда не бракує. Ми заосмотрили наш стор в товар так, що ми годні і найвибагливійшим догодити.
Поза книжками і грамофонами можете набути в нашім сторі на Мондер шкільні українські і англійські книжки, як також продаємо — овочі, кенди, пиво, содову воду, старого-крайового виробу ковбаси, айскрім і богато иньших річий.
Нашим бажанєм є дати Вам добрий товар і за малі гроші
Коли бажаєте почути як гарно звучать українські пісні на наших славних КОЛЮМБІЯ рекордах, зайдіть і послухайте.
Наша Книгарня на Мондер находить ся в тім самім будинку що Мерчант Банок.
НАШ КАТАЛЬОҐ ВИСИЛАЄМО ДАРОМ. Адресуйте так:
UKRAINAIN BOOK STORE
Mundare - - Alberta
АБО
UKRAINIAN BOOK STORE
10234 96th Street,, - Edmonton, Alta.

НЕ ВПИЛИСЬ

Товариство проти-альколїчне в Альберті, хотіло поперти свої домаганя що до заостреня прогібіційного закону доказами на людях, як страшні спустошеня чинить алькоголь на тілі і души пяка. В тій цїли вишукали двох найгірших пяниць в Едмонтоні і через 2 тижні робили з ними проби в той спосіб, що кождий пяк діставав лише раз на день їсти, а за те що пів години давали йому порційку горівки. Кождого зважено перед пробою і записано вагу на папери, а рівночасно найліпші лікарі збадали мясні, жили, нерви і геть всю здібність тверезих пяків. Сподівано ся, що по двох тижнях такої дієти люди схуднуть, зіслабнуть, притупіють на духу і т.д.

По двох тижнях однак показало ся, що пяки є такими, якими були і ніякого убитку ані ніякого шкідливого з початку і не знати на них ніякого впливу. До того вийшло ще на верх, що між тими півгодинними перервами приятелі пяків подавали через вікно фляшками горівку і тепер товариство проти-альколічне не має чим показати своїх фактів.

Старий пяк так вже до алькоголю є привичаєний, що може регулярно що пів-години пити сивуху і не впити ся. Він лиш тоді впє ся, як нараз випє велику скількість і товариство на таких доказів не зробить. Як оно хотіло мати докази, що алькоголь є шкідливий хай було би взяло до досьвіду таких людий, які або ніколи алькоголю не кушали або дуже мало і їм що пів години давали чарку. Тоді не те, що такі люди були-б були схудли і потупіли і ослабли, але они були би безперечно похоріли, або і померли, головно, як би се були молоді люди нижше 16 літ.

Алькоголь є медициною і лише деколи і в малій скількости повинно ся його уживати: в зимі, як вогко або дуже студено оден наперсток перед їдою вистарчає і є помічний, бо амушає жолудок до лучшого травленя, а кров до лучшого обігу. В літі хиба при тяжкій праці, так як на фармах, в майнах або в норках, де робітники тяжко двигають, повинно ся уживати також наперсток, а не більше і хто так алькоголю вживає, той є здоровий, червоний і веселий. Не повинні його вживати люди працюючі умислово, слабі, недокровні, нервові і т.п., бо таким алькоголь шкодить, а не помагає. Передовсім діти до 16 літ не повинні його уживати ніколи, бо будуть тупоумні і не спосібні до науки.

Кождий нехай собі запамятає, що алькоголь не є напитком лише медициною і повинно уживати ся його як медицини, а не як напитку! Най ніхто не каже, що його дідо жив 80 літ і пив горівку, бо хто знає чи він був-би не жив 120 літ, як був он не пив.

Не дурно то сказав якийсь фільософ: "Найлучший процент приносять гроші вложені на науку".

**

Хто уміє лише робити як сліпий кінь,а не уміє думати, той все платить грубий податок посередникам.

**

НОТАР
Н. РОМАНЮК і КО.
Смокі Лейк, Альберта.
АСЕКУРУЄМО ВІД ОГНЮ І НА ЖИТЄ
ПРОДАЄМО І КУПУЄМО ЗЕМЛІ
ПОЖИЧАЄМО ГРОШІ
Висилаємо Гроші до Старого Краю і Спроваджуємо Родину
Виробляємо Контракти і Полагоджуємо Всякі Иньші Справи зі Старого Краю
N. ROMANIUK & CO.
Smoky Lake - - Alberta

МУЗИКА Є ЛІКАРСТВОМ
на всякі нервові недуги спричинені журбою. Наука доказала, що музика гоїть і настроює розстроєні нерви.
В кождій хаті повинен бути якийсь музичний інструмент:
Скрипці, Труби, Орґани, Гармонії, Гітари, мандоліни або який-небудь иньший інструмент.
Єсли хочете купити собі який добрий інструмент, або направити, який вже посідаєте, або хочете замовити собі Цимбали чи купити готові, чи дроту жовтого, або сталевого, заходіть або пишіть:
W. NEZDROPA
9729 Jasper Avenue
Edmonton, - Alta.

ФАРМЕРСЬКЕ СЛОВО

Часопись присьвячена виключно інтересам юнійних фармерів в Альберті

ВИХОДИТЬ КОЖДОГО ТИЖНЯ В ЧЕТВЕР

— ПЕРЕДПЛАТА ВИНОСИТЬ:
На Один Рік $2.00
На Пів року $1.25

АДРЕС:
THE FARMERS' WORD
10564—98 St. Edmonton Alta.

ТАК ГОВОРИТЬ ФРАНЦУЗЬКА ҐАЗЕТА

ЛаДевоар, нац. орґан Генрого Бурасси, що виходить в Монтреали, з 17. 2. с.р., коментуючи про заміряну конференцію всіх британських домінїй говорить таке:

„Які то цїли має, ся, імперіяльна конференція? (Эі має ся скликати в червни с.р. до Лондону). Анґлїйські ґазети встримують ся і не говорять про богато трудностий, які Вел. Британія має до полагодженя. Возьмім отже кілька таких трудностий для приміру:

„Нафтові поля, (одна з найбільших проблєм сеі хвилї, яка у фінансовім і полїтичнім грає найбільшу ролю), дальше ривалїзація морська, відновленє Анґльо-японськоі уґоди, наслїдки ірритації спричинені в Зл. Державах питаньем Ірляндії і т. п.

Навівши тих кілька важнїщих причин, ЛаДевоар говорить дальше: „Коротко сказавши, Анґлія, ся сьвітова пані, (по французьки „Ля Пвісанс Мондіяль“) має свої інтереси майже на кождій точці земськоі кулі але не можна твердити, що барометер зі заграничних справ стоїть на стало утвердженій точці.“

І знов в иньшім місці каже, ся французька ґазета так:

„Санкція заграничноі полїтики (а ми вже заплатили за се раз аби се добре знати), є війна. Коли Канада, чи другі Доміниї приймуть якусь пропозицію В. Британії, вона не забуде подбати аби ми затвердили зі військовими вобовязанями. Послїдна війна научила нас, що се значить“.

А тепер розяснім вискази тої ґазети по нашому фармерському міркованю: Вел. Британія вийшла побідно з великоі війни, вона захопила сьвітові торговельні ринки і бажає з них спокійно користати. По нашому воно зве ся: визискувати. Великий капітал британський хоче визискувати захоплені краї і народи. Тимчасом Зл. Держави за час коли були самі ще невтральні потрафили і собі захоплювати деякі місця. Через воєнні достави і позички, богачі Зл. Держав стали ще богатшими. Вони хотять теж заводоліти сьвітовою торговлею, але знають, що Велика Британія не дасть тих здобутків так легко відібрати. Тому Зл. Держави зброять ся: будують воєнні кораблі так, що за пару літ іх фльота воєнна буде більша як фльота Вел. Британії і Япану разом. Се значить—війна.

Щоби забезпечити собі співділанє всіх британських домінїй, отже Канади, Пол. Африки, Австралії Зеляндії і пр., уряд британський скликує на слїдуючий червень імперіяльну конференцію до Лондону. На тій підставі уряд британський не уважає вже домінїй за кольонії, але за рівні нації-сестри. Значить, Канадиєць з цїлком рівний правами і привілеями Британцеви, або ще инакше то се буде Союз Британських Націй, чи як де-хто зове Анґльо-саксонських Націй.

Для нас в Канаді се означає, що за який рік-два, може ще сего року, наші хлопці мусїли би брати кріс в руки і бити ся за інтереси британських капіталїстів—бити ся з хлопцями зі Злучених Держав, де є також наші. Чи знову мала би ся повторити траґедія як в 1914 і 1915, де то Українці з царськоі армії і Українці з австрійськоі армії різались взаімно за чужі інтереси? На саму згадку воно чогось страшно стає.

Фармері, ради Ваших синів орґанізуйтесь до фармерськоі юнії, бо Нова Народна Полїтична Програма, або як зі звуть коротко: Фармерська Плятформа, противить ся і опирає ся такому союзови британських народів, в якім Канада могла би бути заплутана в війну.

Друга точка Фармерськоі Плятформи каже виразьно: „Ми противимо ся дуже сильно всяким змаганям централїзації імперіяльноі контролї. Всяке змаганє поставити осібну владу, яка би була вобовязуючою для Доминії—чи ся влада називалаб ся парляментотм, радою чи кабінетом—спинить тілки розвиток відвічального демократизму в доміниях.

Провідник фармерських послів в отавськім парляменті, Том Крірар пише у своій статі „Моє Віроісповідане“ поміщенїй у Макліно Меґезін каже, під точкою Наші Відносини до Анґлїі таке: „Кожда поступово думаюча людина в Канаді бридить ся гадкою заведеня централїстичноі влади в Лондонї, якаби вязала британські нації на те, аби нехтувати решту сьвіта і проваджли імперіялїстичну полїтику.“

В дальшім місці він говорить: „Мусимо також не забувати нашу уроджену на чужині народність. Ми іх запросили сюда і впустили; богато з них знайшли захист і який такий добробут посеред нас, але під деякими вглядами Канада не все обходила ся з ними щедро і розумно. Сї люди мають богато, чого від них можемо учити ся і з них будуть добрі горожани при відповідній заохоті. Богато з них є дуже охочі стати Канадийцями в повнім того слова значіню, тому такі річи як позбавленя іх права голосованя, було величезним блудом. Сї чужинецького походженя фармері на Заході є готові все пристати до кождого поступового руху; на примір велике число ко-оперативних стоварищень зареґістрованих провінціональним секретарем.

Ю. Ф. А., в Альберті з зорганізоване і проваджене Українцями.“

Ще в иньшім місці говорить Том Крірар так: „Ніяка иньша країна не потребує більше спільного порозуміня і толеранції між своіми ріжними частями національними і расовими для обєднаня ся в одну правдиву націю, як Канада, тимчасом ніяка друго країна не була так навіжена явною народних підюджувань і накликів до релїгійних пасій і упереджень, як власне Канада! Се належало до денної програми дотеперішного полїтичного житя Канади. Тому і тяжко було обговорювати розумно наші тяжкі економічні обставини і суспільні проблєми . . .“

Сї наведеня є ясним доказом для тих всіх які сумнівають ся в щирість фармерського руху і фармерських провідників вглядом нас, і для тих, які у кождім Анґлїйци бачать лиш „жида для робленя бізнесу на нашій шкірі.“ Є навіть такі ще, які кажуть що Ф. С. се теж „причіпка анґліцка“, отже сей уступ і для них добре роздумати.

Люди добрі! Ми самі ладу в Канаді не заведемо але мусимо співділати з другими, які заведенє ладу мають на цїли. України в Канаді теж не збудуємо, хочбисьмо аж як хотїли, бо перше нас на се за мало, а друге ми є нарід незгідливий і в однім відділі юнійнім у нас згоди нема, бо що голова то розум, а не те в заводженю України. Тай власне нам тому мус йти в орґанізацію з Анґлїйцями, аби ся насамперед навчити від них, як то орґанізацію веде ся.

Хочбисьте не хотїли то мусите признати, що змисл орґанізаційний у Анґлїйців є дуже високо розвинений і тому іх орґанізація—якаби вона не була: капіталїстична, чи робітнича, чи фармерська — у них розвиває ся. У них не лише є кому роскавати, але є кому і послухати. Верім собі з них примір.

МІНІСТЕР РОВЕЛ ПРО ЛІҐУ НАРОДІВ

Бідне і притиснене до стіни правительства пана Міена, щоби ратувати ся ще як так, висилає тепер по західній Канаді одного зі своїх міністрів п. Ровела, аби він росказав нам, що то є ліґа націй, як она функціонує і яку то велику ролю на засїданях тоі ліґи в Женеві (Швайцарія) відґривала канадийська делеґація до якоі належав Борден, Фостер, Догерті і Ровел—як то ті пани бавились, їли обіди і вечері, (а до роботи то іх так як не було!?)

Мира сьвітового на засїданях Ліґи Народів не завели і не могли завести, бо миротворці не мали на гадці справедливого мира лише мир для ексилоатації слабших країв. Ніякий нарід не мав свого голосу у виборі делеґатів на засїданє Ліґи Народів в Женеві, лише уряди самі з поміж себе вибирали і висилали делеґатів не питаючись своіх горожан.. Се був капіталїстичний уряд, капіталїстичні делеґати і капіталїстичне засїданє в Женеві—от бенкетованє і дуренє—а за сей час простолюдє з одноі мізерії попадало в другу і що раз то гіршу.

Довги народні у всіх краях зростають, з ними дорожнеча і визиск і в місто мира і повоєнноі відбудови росте руіна, безробітє, кріза і загальне невдоволенє, тож не дивота, що нарід хоче порахувати ся з правительством і кричить о нові вибори. Не дивота також, що єдискредитований уряд посилає Ровела „гнути нам смалені дуби“.

Шкода заходу пане Міен!

Найбільший маєток, се — знанє. Дайте-ж сей найбільший маєток Вашим дїтям.

Що то таке Ґвіт-пул

При переведеню в практику Злученоі Фармерськоі Збіжевоі Корпорації буде богато трудностей і люди, які заночаткували діло, дуже добре се знати, однак при добрій волї і фармерів і Збіжевоі Корпорації, всьо дасть ся зробити.

Впрочім такі річи практикує ся вже кілька літ в Злучених Державах. В тих околицях Злучених Держав, де пшениця є головним плодом рільничим, фармері вже давнїще зачали орґанізувати ко-оперативні спілки до продажи пшениці. На річнім мітінґу Вашинґтонськоі Фармерськоі Юнії в Споккен ухвалено завязати кооперативне товариство для продажи пшениці, яке обнималоби східну часть Стейту Вашинґтон, цїлий Ореґон і західну часть Стейту Айдего.

Се товариство було в силі заняти ся продажею части пшениці в 1920 р. Тяжко оно було з початку, бо фармері не розуміючи справи, відносили ся з недовірєм до проєкту, відтак і банки думали, що як відмовлять кредиту фінансувати товариство то проєкт не удасть ся. Тимчасом фармері не дали ся: дали збіже до товариства, а на „сторедж ресіти“ за те збіже, в сумі $500,000 випустили бондів. Сї бонди давали ґварантований 6% і кождий міг іх купити і фармер, і банкир, і бізнесмен. Спродавши бонди, фармерська спілка могла переводити вже сьміло свої пляни в діло іменно, дістати під контролю, при помочи контрактів 15 міліонів бушлів пшениці.

Се они дістали, і то на 6-лїтний контракт і цїле предприняте розвиває ся гарно і усьпішно так, що і канадийські фармері постановили завести се у себе.

В послїдних часах доходять нас вісти, що фармері зі стейтів Монтана і Дакота орґанізують ся в подібний спосіб. Рівночасно фармері з Тексас і других пшеницю плекаючих стейтів, зачали рушатись і скликали так зівану конференцію продажи пшениці на запрошенє Американського Бюра Праці. Ся конференція мала місце ще в липни минувшого року і на ній був присутний репрезентант Ґрейн Ґроверс Ґвіду, п. Колкет, який помістив повне справозданє з сеі конференції в Ґайді з 4. серпня м.р.

На сій конференції вибрано комітет зложений з 17 осіб і він мав занятн ся допровадженєм до порозуміня між всіми фармерськими орґанізаціями в Злучених Державах так, аби замість кількох орґанізацій для продажи пшениці була одна на цїлі Злучені Держави.

Сей комітет Сімнайцятьох, відбув до сего часу кільканайцять засїдань на яких давали інформації найбільші експерти від продажи пшениці як: Джуліюс Барнес, президент Амер. Пшеничоі Корпорації, Герберт Гувер, директор поживи в часі війни, і президент від „Калїфорнія Фрут Ґроверс Ексчендж“ п. Дж. Герольд Павел і пр.

Комітет Сімнайцятьох ще досі збирає всі інформації і з надія, що вже збіже з сего року, 1921, буде ся продавати в Злучених Державах **Одною Фармерською Збіжевою Корпорацією**, а принайменьше більша часть сего збіжа буде продана сею орґанізацією сего року. За те є всяка певність, що вже вся пшениця з 1922-го р., буде продавана корпорацією.

Мус запамятати собі, що цїлий плян кооперативноі продажи пшениці, як також і других фармерських продуктів, се тягне ся не від нинька: ту і там були сроби через послїдних 10 літ продавати кооперативно фармерські предукта. Одні фармерські стоварищеня практикували такі, другі иньші пляни. В кінци п. Арон Шапіро, адвокат з Сан Франціско, зібрав всї ті пляни до купи, виробив оден плян і тепер після сего пляну і канадийські фармерські орґанізації зачали поступати.

Таксамо форма „тимчасового аґріменту продажи пшениці“ в Канаді, яка є переведена в 1-ім числі Фармерського Слова, є зладжена після вказівок Арона Шапіра з такими додатками, які в канадийських обставинахє потрібні.

З дотепер наведеного виходить, що не якийсь адвокат в Вінніпегу придумав „ґвіт пул“ так, як пише одна наша ґазета, яка вдає що з фармерською і отворила навіть окрему „сторінку для фармерів“.

Оно справді цікаве. Як довго фармері не думали про свою ґазету, то „наші“ канадийські ґазети ані не вспоминали про фармерів і іх біду. Они нас знали лише тоді, коли збирали ріжні фонди і кликали „дай“. Тепер, коли почули те „наші“ ґазети про чисто фармерський орган „Фармерське Слово“ зачали і собі отворити „сторінки для фармерів“—„господарські ради“ і т.п. Чому они досі сего не робили? Де они досі були?

Байка, нехайби вже там вони звали і себе фармерськими, лиш аби хоч говорили правду, а то чита саму неправду, аж ся блювати хоче і то має ся звати в тих ґазетах „матеріял для фармерів“!

ВІД ЧОГО ЗАЛЕЖИТЬ ЦІНА НА ХУДОБУ

Так само як ціна на біже залежить від сьвітового попиту на збіже, залежить і ціна на худобу від **місцевого попиту на худобу**. Як є в Канаді великий попит за худобою то ціна на худобу йде в гору, а коли попит меньший, ціна на худобу йде в долину.

Друге від чого залежить ціна на худобу, се кляса худоби. Є ріжні кляси худоби. Є ріжні породи худоби. В одній породі є ріжні кляси також, вглядно ріжні типи.

В кождім краю, навіть в такім, де збіже (пшениця) не конче вдає ся, росте трава і на ній випасають худобу, отже кождий край є в стані заспокоювати своїх мешканців мясом, тому нема великого сьвітового попиту на мясо. Як навіть хочби де в якім краю не діставало мяса, то люди без него обходять ся, меньше мяса їдять, але без хліба не годен ніякий нарід обійти ся. Тому на хліб все буде більший попит, як на мясо..

Не оплатить ся тримати богато худоби якоі небудь кляси чи породи. Лучше тримати кілька штук, а добрих. Лучше мати 5 коров чистої раси „шорторн“ як 10 „скрубів“—себто простоі породи.

Шорторн худоба є добра на мясо і на молоко. Так званий „шорторн дюал пурпос (Shorthorn D. P.) є найлучша порода для звичайного нашого фармера. Се є худоба для двох цїлий: на молоко і мясо. Она є найбільша ростом, звичайно червона або сивяста, рідко коли краса.

Бики такоі породи є ситі, набиті і виповнені мясом. Они скоро ся опасають і приносять все четвертку цента а декуди цента на фунті більше. Корови зпов дають товсте жовте молоко, з якого є добре масло.

Хто з наших фармерів бажавби собі купити бугая чистоі раси шортгорн, хай зголосить ся до нашоі Редакції.

Одинокий ЮНІЙНИЙ ФАРМЕРСЬКИЙ ШТОР НА МОНДЕР

має великий вибір всїляких фармерам потрібних товарів. Старі, давні товари, які були дорожші, вже випродані. Нові товари є закуплені що лише тепер за зниженую ціну і продаємо іх за дуже приступну низьшу ціну. Спробуйте а повірите.

Бізнес наш розвиває ся гаразд і тепер кождий фармер в околиці Мондер повинен купити шера, аби під осінь могли отворити великий департаментовий штор, де би був кождий кусник потрібний до фармерського житя.

Хто купує у фармерськім шторі, той користає, раз, бо таньше купить, а другий раз, при кінци року, де кождий шер принесе йому добру дивіденду.

Хто витне се оголошенє і прийде з ним до штору, дістане ЕКСТРА ОПУСТ.

MUNDARE U.F.A. CO-OPERATIVE TRADING ASSOCIATION

І. ПИЛИПЧУК, управитель.

ЗЕРНЯТА.

Хто хоче навчити ся росказувати, мусить вперед навчити ся слухати.

**

Не вимагайте, аби Вам хто робив роботу безплатно, бо тоді не маєте права домагати ся, аби робота була добра. Лише плачена робота може бути добра.

**

Продати свій продукт добре, значить обминути посередника, а продати впрост тому, хто наш продукт споживає, бо лиш він платить добру ціну.—До сего можемо дійти через кооперативне товариство.

**

Колись було більше зарібку на бику по 4ц. фунт, бо тоді „сіпіари“ були перед воротами і пасовиско нічого не коштувало; тоді 3 цт., було зарібку а цента кошту, але нинька, де за пасовиско треба дати гроші, то 3 цт., є коштів на фунті, а лише 1цт., зарібку, часом і того

ні. Тому, як хочемо вийти якось на своє, мусимо організувати ся.

**

Чи Ви тому не належите до Ю. Ф.А., що гніваєте ся з сусідом? Чи може тому, що без того обійдете ся? Так не думайте, бо через таке думаня визискувачі роблять на нас золоті інтереси.

**

Фармерське Слово пише самі сухі річи—се правда, але тому що ми за повільні до думаня над сухими річами, нам в кишенях сухо.

**

Жартів, дурниць, нісенітниць, леда дурень наговорить, але чи се принесе кому цента? Впрочім сьміяти ся таки на сухо нічого не варта. Тому навчім ся вперед організації для усуненя посередників, а як кишеня буде повна, буде нам ся инакше і жартувати.

—

Минувшої осени вислано з наших кольоній, над сіонером і Г. Т. П., 27 гар бараболь. В кождій хай би був лише оден тисять бушлів, а кождий бушель аби приніс купцеви лише 50цт.,—се робить $13,500 з нашої кишені. В Реджайні приносив бушель одного доляра. Се значить, що наш нарід за одну осінь на самих бараболях стратив Тринайцять тисяч пятьсот долярів!

**

За сі гроші можна було мати свій власний холодник на бараболі (колд-сторедж), в Едмонтоні.

**

Фармерське Слово коштує лише $2.00 на рік, але з него можна научити ся тілько з одного числа, що буде вартувати 200 долярів.

**

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА на Мондер, (Алберта)

має великий засіб випробованих старокразевих медецин.

Розговір у Вашій рідній мові.

СОВІСТНА І СКОРА ОБСЛУГА.

Висилаємо також всілякі медицини почтою на замовленя, як Пайн Експелер, Гірке Вино, Креплі Жолудкові і др.

Даємо поради що-до лікарів і шпиталів. Що Вівтірка і Суботи ординує в нас Др. Конлей.

MUNDARE DRUG STORE

ЯК ПОВИННА ВИГЛЯДАТИ КО-ОПЕРАТИВА РІЛЬНИЧА

Ко-оперативна організація—мусить бути забезпечена контрактовою угодою між організацією а членом-фармером на довший протяг часу, однак може бути застережене, що член може виступити по упливі одного збіжевого року. Се дасть Зарядови спромогу осудити, як великий оборот біснесовий може бути мислимий, отже відповідно до того на які кошта і заходи товариство може себе наражати.

Без такого контракту ніяке товариство, головно нове, не може бути певне свого розвою. Преціні може зайти потреба будувати свої будинки на склади, закладати ріжні аґенції, оголошувати по ґазетах, або заходити в иньші кошта, а сего жадне товариство не може робити не маючи певности, що члени позістануть в товаристві через довший час.

Характер деяких людий—головно фармерів—не є ще розвинений до того степеня, де би вони уміли оперти ся тимчасовій, хвилевій покусі більшої користи. Фармер забуває, що великий капітал дає йому тоту хвилеву корність на його власну згубу—він лакомить ся на цента чи два більше і ломить слово дане до товариства.

Возмім оден факт: Знаний є випадок, де зорганізувала ся фармерська спілка для висиланя живого скота. Коли спілка зачала брати свині до ґари, місцеві купці підступили цента на фунті і богато фармерів злакомили ся на того цента тай дали свій товар місцевому згінникови. Спілка не мала повної ґари свиней і мусіла платити більше на фунті за перевіз. До ґари влазить ся до 70 свиний, як холодно до 80 а та спілка мала лише 40 штук, однак за фрейт заплатила таксамо, як би там було 80 штук.

Коли є 80 штук, то тоді фрейт винесе яку чвертку цента, але як є лише 40 штук, то фрейт винесе вже пів цента, отже вже о пів цента на фунті має чоловік на фунті меньше. Так повторило ся кілька раз і спілка розлетіла ся, а місцевий згінник виграв, бо тепер знов платить кілько сам хоче. Для того всякі фармерські спілки—на збіже чи на живий скот—мусять бути оперті на писемній угоді. Той, хто має замір попирати своє ко-оперативне товариство не буде вагати ся і підписати, тай як підпише, буде знав, що мусить агріменту дотримати!

Инакше між фармерами ніяка правдиво кооперативна спілка не вдасть ся і визискувачі як визискували так будуть.

Річ ясна, що до веденя спілки мусить ся вибирати чесного і розумного чоловіка. Правда, нераз чоловік виглядає чесний, а не є таки, однак коли спілка кооперативна є збудована на агріментах з членами, нечесного легко усунути і зло направити. Але як агріментів нема лише члени є на слово, то не дай Боже якої похибки, кождий знеохочений, уражений, обиджений і ображений так як скоро дав своє слово, так скоро його ломить і відскакує і йде до попередного згінника назад і знов триває старий визиск.

Тому організуйте всякі кооперативи на писемних агріментах, а успіх буде певний.

В Зварича і Порайка дістанете завше добрий товар тано.

РОЗМОВА ДВОХ КУМІВ

Зійшли ся рз два куми. Оден називав ся Перфіфій Віленький, і його прозивали „Місто“. Другий звав ся Трохим Запека, і його звали „Фарма“. Зійшлись они, звитали ся, як Бог приказав тай стали так говорити:

КУМ МІСТО:—Що чувати, куме, Фарма?

КУМ ФАРМА—Всьо по старому.

К.М. Чого такі закурені?

К. Ф. Не так дуже як Ви, що аж поблідли, немов би рік не їли.

К.М. О, се не правда, я істи маю по уха, то Ви блідi мов випрані!

К.Ф. Так, істи є у Вас, але хто Вам всього до їди достарчає?

К.М. Як то хто? Наші гроші нам сего достарчають.

К.Ф. А звідки Ви гроші берете?

К.М. Ми заробляємо у біснесі.

К.Ф. А звідки Ви біснес берете?

К.М. Як то звідки? Преціні біснес в біснес. Щож-то Ви, куме Фарма не знаєте, що то є біснес, що таке дурне питанє ставите мені?

К. Ф. Знати, я знаю добре, що оно таке біснес і тому власне питаю Вас звідки В и сей біснес берете.

К. М. З торговлі, з промислу,—се ясне.

К. Ф. Так, се ясне, але звідки Ви тую торговлю маєте?

К. М. Як то звідки? Таж в кождім місті і місточку є якась торговля.

К. Ф. Так, так, є, але на кім она ся опирає? Скажіть прошу.

К. М. Як то на кім? Таж на торговцях і на біснесменах взагалі.

К. Ф. То Ви оден другому продаєте: шторник шторникови, адвокат адвокатови, купець купцеви, і взагалі біснесмен біснесменови так?

К. М. (задумавшись) Но, ні, не цілком так;ми продаєм оден другому, але не богато. Найбільше ми продаємо вуйкам з фармів.

К. Ф. Значить отже, що найбільше Вашого біснесу приходить від „вуйків“ з фармів.

К. М. Та оно ніби так, значить ся...

К. Ф. Значить отже, що Ваші гроші то також по найбільшій части з фармерів?

К. М. Та оно ніби так виглядає на око, але чи оно так є то я непевний, бо преціні біснес має всьо у своїх руках: банки, зелізниці, майни, фабрики, геть всьо, всьо.

К.Ф. Навіть морґечі на фармах?

К. М.ф Так, навіть і морґеджі на фармах. Вуйки на фармах поздихали би як би не біснес з міста, бо і хто би купив від них збіже, худобу, набіл, шкіри, вовну і иньші фармерські продукта?

К. Ф. Поволі, поволі, чекайте. Отже Ви думаєте, що вуйки на фармах поздихали би, як би місто не закупило від них продуктів. Чи не думаєте Ви, що власне міста загинули би, як би вуйко з фармів не привіз їм хліба, мяса і т.д.?

К. М. О, дуже перепрошаю, але біснес має всьо в своїх руках, не забудьте, всьо, а всьо.

К. Ф. А де би то всьо поділо ся, якби вуйки з фармів застрайкували і не дали нічого до Ваших банків, зелізниць, і т.д.

К. М. Але-ж вуйки сего не годні зробити, на се потреба розуму, практики.

К. Ф. Ну, ну, не журіть ся, от ще який рік так поведе ся Вам, але потім то буде конець, бо тепер организує ся „гвіт пул“ і кооперативні спілки, а тоді буде Ваш містовий біснес „свистати“.

К. М. Е, але до сего далеко, бо ми маємо уряди в своїх руках, суди, парляменти, поліцію, війско, го, го!

К. Ф. І парлямент і суди і уряди і війско і поліція, то всьо фармері здобудуть. Тепер власне приходить на се час, що більшість голосів буде рішати і здобувати. Тоді не придасть ся Ваш „біснес“ і псу на черевики.

(Буде дальше.)

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ АВДИТОРА І РІЧНЕ СПРАВОЗДАНЄ МУНІЦИПАЛЬНОГО ОКРУГА ВОСТОК Ч.546 ЗА РІК 1920.

ДОХОДИ.

Готівка з попереднього року	$ 5290.44
Загальні Муніципальні Податки	12655.37
Додаткові Доходові Податки	4184.75
Шкільні Податки	29.60
Податки Від Неуправленої Землі	1356.14
Пожички в Банку (1920)	1500.00
Комісове за сколектованє Такси	42.63
Переплаченя	148.44
Незаплачені Чеки	745.48
	25950.15

РОЗХОДИ.

Дієти і милеве канцелятів на мітінґи і інспекції	$ 870.80
Платня Секр.-каснера за 1919	700.00
Бонд Секр.-каснера	5.00
Рент Галі на мітінґи	10.00
Кошта виборчі	20.00
Стемплі, папері канцелярійні і т.п.	381.85
За роботи	9161.85
Машинерія і направи	7.00
Матеріяли	104.75
Додаткові доходові такси	5400.20
Виплачено шкільним округам (дистріктам)	49.78
Виплачено шкільних таксів до Департаменту	80.00
Такси від неуправлених земель	1898.78
Заплачено пожичок	1500.00
Процент і змінне	9.27
Кошта спричинені епідемією Інфлюенци	126.00
Задаток на сіно	2100.00
Оплата за Експрес	1.55
Кошта перетрансферованя книжок	87.00
Секвестратор (Шеріф) і Вирок	195.85
Кошта на рахунок сіна	48.70
Решта в руках Грудня 31. 1920	
Готівка, (Кеш)	1032.90
В Банку	2166.37
	25950.15

МАЄТОК.

Решта на 31 Грудня 1920	
В Банку	$ 2166.37
В руках	1032.90
Несколектовані муніципальні податки	8164.66
" Додаткові Податки (Такси)	5456.68
" Шкільні Податки	120.84
" Неуправленої землі	2839.39
Меблі і прибори канцелярійні	75.00
Машинерія і знаряди	2000.00
Гроші в Банку на рахунок сіна	1675.98
Запоручаючі ноти в Банку на рахунок сіна	4507.74
Ріжниця між довгами а маєтком	4517.92
	32657.48

ДОВГИ.

Вистаючі чеки 31. Грудня, 1920	$ 745.48
Несколектовані додаткові такси доходові	5456.68
" Шкільні такси доходові	120.84
" Такси від неуправлених земель	2939.39
Винно ся до Департаменту на рахунок додатк. дох. такси	4808.37
Винно ся до Департаменту на рахунок шкільної такси	22.30
Винно ся до Департаменту за такси від дикої землі	195.68
Поменьші рахунки як роботи, матеріял, платня урядникам і т.п.	6736.47
Нот в Мерчант Банку на рахунок сіна	11692.27
	32657.48

Подробиці Оподаткованя і Рахунок Податків

МУНІЦИПАЛЬНІ ПОДАТКИ

Оподаткована Акрів	Загальна Вартість	Біж. податок по 3¾ц. акр.	Залеглі податки і кари	Всі Належні податки
181,559	$1,944,220	$15,886.41	$5241.67	$21,128.08

Ціла Сума Сколектована	Сума Опущена Жовнірам	Звільненя і Канцельованя	Сума Несколект. Гр. 31, 1920
$12,655.37	$85.39	$222.66	$8164.66

Заплачено Довгу $5000.

ДОДАТКОВА ДОХОДОВА ТАКСА

Оподатковано Акрів	Загальна Вартість	Біжучі Такси по 3¼ц.	Залеглі Податки і Кари	Всі Належні Податки
181,559	$1,944,220	5900.66	3811.06	9711.72

Сколектовано Разом	Звільнено і Сканцельовано	Несколектовано по д. 31 гр. '20	Винноси 1. Січ. 1920 до Деп. нескол. за поп. рік
4184.75	70.29	5456.68	5623.62

Винно ся до Департаменту $4808.37

ЗІСТАВЛЕНЄ ДОХОДІВ НА ДОРОГИ

ДИВІЗИЯ 1	2017.15
" 2	1398.45
" 3	1626.90
" 4	1127.90
" 5	1907.25
" 6	1084.20

СПИС ІНВЕНТАРА

1. Огнетревала Каса, 3 Ґрейдери, 2 Колісні Скрипи, 50 Звич. Скри пів, 6 Плугів.

АНДРЮ, АЛЬТА, 10. ЛЮТОГО, 1921.

Посьвідчають за правдивість
Р. Л. ПЕККІЛ, Секр.-кас.
А. М. БУТЛІЄ, Авдитор.

ЩО ЧУВАТИ В СЬВІТІ

Свого часу Греція дуже була завірила в аліянтську чесність, навіть свого „рідного" короля прогнала і пішла битись по їх стороні проти Турків. За те аліянтські капіталісти зачали розгосподарювати ся в Греції, як би у себе дома. Нарід грецький—селяне і робітники—побачили такий визиск, якого і з-за Турків не знали, отже при виборах минувшої осени аліянський прислужник Венізольос перепав а вийшов уряд противний аліянтам. Сей новий уряд навіть короля назад покликав до Греції.

За такий непослух аліянти постановили „покарати" Грецію і ухвалили відобрати їй часть Тракії на північ від Константинополя, а дати се Туркам назад, аби їх в сей спосіб до себе приґалсвати. Турок хитрий, він землю возьме, подякує гарно, але своє буде робити (вимітати Англійців із Мезапотамії, Французів зі Сирії, Греків зі Смирни і т.д.) Не веде ся нашим аліянтам! Латають, направляют, а оно „фурт" рве і дре ся та розлазить. Цікаво, на чім оно покінчить ся?!

...В АНҐЛІЇ зібрався недавно парлямент. Эго перші сесії э дуже бурливі, бо нарід хоче реформи—далеко йдучої реформи і зміни—найгірше дао ся відчувати справа Ірляндії.

Робітничі партії э за тим, аби дати Ірляндії цілковиту свободу, а середні кляси, головно протестанти і великі богачі, не хотять дати такої свободи. Эсли сю справу якось зручно і влучно не полагодить ся, через ню готово міністерство Лойда Джорджа піти в відставку.. А я! Носив вовк, понесуть і вовка!

Кольоніяльний секретар Вінстон Чорчіл готов покликати урядових делеґатів від всіх британських доміній, аби разом порішити трудні питаня як Египет, Ірляндія і т.д.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ рівіслали ноту до Аліянтів вглядно до Ліґи Народів, яка засідає тепер в Парижи, щоби ніхто не важив ся розпоряджувати ся німецькими кольоніями без згоди і дозволу Зл. Держав.

Янкеси помогли побити Німців, але на мировій конференції хитрі англійські дипльомати потрафили так омотати Вилсона і його пляни Ліґи Народів так переробити, що Америка відмовила ся до такої спілки належати.

Аліянти тоді сказали, що коли Америка виступає з Ліґи Народів, она тим самим тратить право до голосу в справі розділу німецьких кольоній. Тимчасом нове правительство, яке обіймило уряд 4. марця з новим президентом Гардінґом на чолі, вже заздалегідь застерігаєсь. А з того готово також дещо вийти!

Дописи.

КРАКІВ, АЛЬТА.

Як же мене урадувало перше число „Фармерського Слова". Думаю собі:—От таки Бог не забув і за фармера, котрий всіма погорджений, нехай же і фармер має своє слово між народами і скаже слово правди всім в очи, нехай і фармер встане і порве кайдани, що віками був закутий в ярмо гнету і неволі —той фармер, котрий відкрив канадійські степи, перевернув ліси до горі корінем, збудував дороги і міста—той сам фармер, що за все те немає ніде доступу крім тяжкої праці з жінкою і дітьми.

Слово Фармерське перше число урадувало мене. Я скоро вхопив його в руки, перечитав і задумав ся та спитав себе: Чого ж та фармерська газетка така маленька в порівнаню так великого числа фармерів на котрих все стоїть? Думаю собі: Чому би фармерська газета не мала бути найбільшою вповежи усіх і стало мені якось прикро на души, але думаю собі, се-ж ще лиш початок, і ми фармері в початках також були бідаками, а все ж таки чогось тяжкою працею доробились. Так і з ґазетою. Хоть вона маленька, але своя а все, що своэ, то найкраще, найдосконаліще і найпожиточніще. Своя дитина наймиліща, своя хата найтепліща, свій нарід найлюбіший, свій рідний край, се справдішний рай, а чужий край нам добра не бажає, чужий край, се—тимчасове комірне. Так і ми фармері по 25 літ на фармах, а свого часопису не мали, булисьмо в комірному, користувалисьмо ся чужими часописами. В розумінію они були свої, але в фармерстві були безрадні. Користь для нас була маленька. Часопись релігійна була добра для релігії; національна для національности; політична —для політики, а свого фармерського слова не було де помістити. Але тепер, коли ми вже маємо свою фармерську часопись, нам треба взятись всім до праці і не гаїти часу, бо нас ніхто не буде боронити, як ми самі себе не будемо. Ми маємо вже зброю до оборони, а сею збруйю э Ф. С., яке нам буде подавати науку, як нам боронити ся перед ворогом і буде нам на услугах, але щоби она могла свою задачу повнити, ми мусимо зі забезпечити істнованэ—мусимо помогти матеріяльно, щоби она не борола ся з недостатками, бо коли б наша часопись перестала виходити, то наші вороги тоді сказали би, що „коли ми не могли навіт удержати своэі часописи, сеі зброї в руках; то як нам починати боротися з всіми визискувачами!"

Отже скажім собі, що мусимо самі закотити рукави до роботи і взяти ся енергічно до праці над забезпеченэм нашого органу, збираючи передплату і пресовий фонд!

В. Федун.

ВСІМ УКРАІНЦЯМ, УКРАІНСЬКИМ ТОВАРИСТВАМ І ЧИТАЛЬНЯМ В КАНАДІ
доводимо до відома, що
ПЕРША УКРАІНСЬКА КНИГАРНЯ
в Венкувер, Б. К.
має великий склад українських книжок, як тутешних так і старо-краєвих, а також українські картки, види Зеленої Брітіш Колюмбії і Побережа Тихого Океану.
Спробуйте спровадити від нас собі книжок, а переконаєтесь, що ми Вас скоро і чесно обслужимо в чого будете вповні задоволені.
Катальоґ на бажанэ розсилаэмо ДАРОМ.
UKRAINIAN BOOK STORE
VANCOUVER, B. C.

ГОЛДЕН, АЛЬТА.

Попало мені під руки перше число новонародженої часописи, Фармерське Слово, з Едмонтону.

Переглянувши її, признаю, що хотяй ся часопись обэмом маленька, але змістом гарна, богата і досить поучаюча. Як раз на часі між нашими людьми в тій околиці.

Тут, коло Голден э спорэ число наших фармерів, тай поступ між ними аби не який.

Сходять ся, перечать ся, дебатують, сварять ся за торговлю, за ціну збіжа, за віру,, за сіно минувшої весни, за церков,—от як люди, але дійсної роботи народної, щоб чужинці на нас пальцями не показували—то мало. За те адвокат що суботи десятки та сотки звідси вивозить. Чому оно так? Нам чогось бракує. Бракує нам того, чого не знаэмо.

Ми всі разом за мало вчені між чужинцями, котрі нас випередили а ми за ними лишень підбігаэмо. Нам треба більше читати, читати, і ще раз читати, та вчити ся як кооперативи та иньші народні орґанізації провадити! Не звиняти ся, що: „давбим два доляри на сю газету, але боюсї, що пропаде". Ватля самогонки коштує 5 до 6 долярів, і коли зі випідиш, то вже пропали і за тих кілька долярів хиба тільки користи, що голова болить і чужі з нас сміють ся, а за два доляри вложені на часопись, кождий буде зі діставати через цілий рік і вчити ся як жити між чужими, сьвідомійшими народами, і як собі здобувати ліпшу будучність і своїм дітям. Хто більше читаэ, той більше знаэ, і люди лише тому сперечають ся, що замало знають про те, про що сперечають ся.

Тож обовязком кождог фармера і не-фармера чорнороба, підпомогти матеріяльно фармерську часопись і вимагати від неі, щоб подавала нам вістки про те, як другі фармері думають при надходячих виборах, як провадять народні організаціі і иньші поучаючі статі.

Памятаймо, що лише в эдности сила, але треба вчити ся як і з ким эднати ся.

Желаю Вам як найкращих успіхів в зачатому ділі. — **Н. Байдала.**

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІІ

ВП. ПП. І Най, Мондер; Д. Шишляк, Ворвік; М. Вовк, Капон—Ваші дописи до Ф. С. з браку місця в сім числі не могли ми помістити вже, защо Вас, перепрошаэмо. Помістимо в слідуючім числі.

Дякуэмо за Ваші щирі привіти.

Редакція „Ф. С."

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ПРЕСОВИЙ ФОНД "Ф.С."!

Хто раз купив що у Зварича і Порайка в Веґревіль, той все в них купуэ.